

saavidt en saadan ikke efter sin Bessaffenhed maatte forbre Henviisning til criminalretlig Behandling. Disse sidste Sager indbringes for en af de i § 1 ommeldte, til Behandling og Paakjendelse af denne Art af Sager indrettede tvende Afdelinger af Retten, enten ved Henviisning af Politidirecteuren eller ved Klage, indleveret paa Rettens Justitscontoir, fra den formeentlig Forvrettede.

§ 5.

Behandlingen af de offentlige Politisager for de ommeldte 2 Afdelingsretter foregaaer offentlig og mundtlig, men iøvrigt i det Hele efter de for offentlige Politisagers Behandling i Almindelighed foreskrevne Regler, og har Dommeren særlig at vaage over, at Sagen fremmes saa hurtigt og paa en saa simpel Maade som muligt. Dommeren kan, naar en enkelt Sags særegne Bessaffenhed dertil giver Anledning, ved Kjendelse bestemme, at Behandlingen skal foregaae for lukkede Døre.

Parter og Vidner skulle, naar Indkaldelse er nødvendig, tilsiges skriftlig med Aftens Børsel, samt under Angivelse af Sagen og, saavidt gjørligt, af den Egenkab, i hvilken de ville have at afgive Møde.

Give Parterne Møde med Sagsførere, ere disse berettigede til at deeltage i Forhandlingen indenfor de Grændser, der af Dommeren anvises.

§ 6.

Naar Dommeren efter Tilendbringelsen af Sagens Behandling finder, at der ikke er Anledning til at ikjende høiere Straf end Bøder indtil 10 Rd., simpelt Fængsel indtil 8 Dage, Tvangsarbejde indtil 12 Dage eller Riis for Børn, paakjender han Sagen, der i saa Fald hverken af Domfældte eller det Offentlige kan paaankes.

Befindes det derimod, at Indklagede ikke vil kunne affone sin Brøde med en Straf indenfor de nævnte Grændser, underretter Dommeren ham herom, og modtager da til Pro-

tocollen Indklagedes Erklæring, om han er villig til at underkaste sig en herefter af denne Rettens Afdeling affagt upaaankelig Dom eller foretrækker at see Sagen henviist til Paakjendelse af Criminal- og Politiretten. Foretrækker Indklagede dette Sidste, bliver Udskrift af den førte Protocol at tilstille Rettens Justitiarius til videre Foranstaltning, og Sagen fremmes efter de hidtil for offentlige Politisager gjældende Regler, dog at til Paakjendelsen ikkun udfordres 3de Afsestorer, iblandt hvilke Dommeren i den Afdeling, hvorfra Sagen er kommen, ikke kan være.

Dommen i de Sager, der finde deres endelige Afgjørelse i en af Rettens Afdelinger for de offentlige Politisager, bør affiges i samme Retsmøde, hvori Sagen er optagen, eller i alt Fald næste Retsdag, medmindre dens Behandling har været fortsat igjennem flere Retsmøder, i hvilket Tilfælde der tilstaaes Dommeren en Frist af indtil 8 Dage til Dommens Afgjelse. Sagens Parter blive i saa Fald skriftlig at indkalde med Aftens Børsel til at høre Dom affagt.

§ 7.

Finder Dommeren, navnlig i Tilfælde af første Gang begaaet ringe Forsælse, at de dplyste Omstændigheder afgive tilstrækkelig Grund til ikke at gaae videre end til en Advarsel, skal han være besejret til paa denne Maade at afgjøre Sagen, dog at der ogsaa herom skeer fornøden Tilførsel i Protocolen. Fremdeles er Dommeren berettiget til at modtage den Indklagedes Tilbud om frivillig at erlægge en passende mindre Bøde for at undgaae Dom, saavel som til at hebe en Sag, naar han finder, at der ikke er tilstrækkelig Anledning til at fortsøge den videre, hvad enten Sagen er henviist til Retten fra Politidirecteuren eller reist efter Begjæring af en privat Klager, dog at denne i sidste Tilfælde deri samthffer.

Skulde Dommeren finde, at nogen for ham indledet Sag efter sin Bessaffenhed egner sig til egentlig criminalretlig Behandling, slutter